

Často rád jsi chodíval sám
Zkoušel dát hlas ozvěnám
U nejvyšších jsi vrcholů stál
A daroval sny tam za obzor dál
A hledal's v nich ty budoucí cíle
jak v šeru jsou a v hučící síle
lesů kol dokola posetých
A lidma něčím podobným posedlých

Spát s nima za temný noci a prudkýho deště pod skalou
Brát s nima na dva dny věci a hořet touhou nedočkavou
Že snad se ti vrátí ten svět tuláckých chvil
A moudrosti bráti a věřit v kouzlo přírodních sil

Potkával's kluky po zažloutlých stráních
A tušil jsi, že něco ti schází
Co bylo to jen, vždyť nebyl to sen
Snad svoboda, klid, snad pravda a cit
Krásný den po probdění přišel
A správná slova právě jsi našel
Má krajino, můj domove
Neměnil bych tě, to vím, že ne

Spát s nima za temný noci a prudkýho deště pod skalou
Brát s nima na dva dny věci a hořet touhou nedočkavou
Že snad se ti vrátí ten svět tuláckých chvil
A moudrosti bráti a věřit v kouzlo přírodních sil

Avšak jedna jizva dál zůstává
Pár očí mých v tvých představách
Běží jen dál do nenávratna
Sametové někde pod hvězdama
Dál poznáváš, že něco nemít
V nás probouzí tu vůli chtít jít
Zas poznávat a obzor najít
A na obzoru oči sametový

Spát s nima za temný noci a prudkýho deště pod skalou
Brát s nima na dva dny věci a hořet touhou nedočkavou
Že snad se ti vrátí ten svět tuláckých chvil
A moudrosti bráti a věřit v kouzlo přírodních sil